

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1717/2020
28.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Стојан Такић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа пуномоћник Жарко Станисављевић адвокат из ..., ради својине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2814/18 од 22.01.2019. године, у седници већа одржаној 28.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2814/18 од 22.01.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2814/18 од 22.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 4255/16 од 19.10.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено према туженом да је тужилац, по основу куповине, власник аута марке „...“, регистарске ознаке ... .., година производње 2009, ближих ознака и карактеристика описаним у овом ставу изреке, регистрованог на име туженог, што је тужени дужан признати. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка плати износ 82.800,00 динара са законском затезном каматом од дана падања у доцњу до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 2814/18 од 22.01.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба пуномоћника туженог ББ из ..., адвоката Жарка Станисављевића из ..., а пресуда Основног суда у Лесковцу П 4255/16 од 19.10.2017. године у ставу првом изреке је потврђена. Ставом другим изреке, преиначена је иста пресуда у ставу другом изреке, па је тужени обавезан да тужиоцу на име трошкова спора плати 59.300,00 динара са законском затезном каматом на износ од 55.500,00 динара од падања у доцњу до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, предлажући да се

о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП, због потребе разматрања правног питања у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13-Ус, 74/13-Ус, 55/14, 87/18- у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног касационог суда, услови за примену института посебне ревизије из члана 404. ЗПП нису испуњени. У конкретној правној ствари тужиоцу је утврђено право својине на покретној ствари – путничком аутомобилу, по основу куповине и одржаја, на основу члана 28. став 1. Закона о основама својинскоправних односа. Спорно правно питање о савесности и законитости државине тужиоца на возилу није од општег интереса или интереса равноправности грађана већ је везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака. Нема ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачњем права, јер тужилац ревизијом не указује нити доставља другачије правноснажне судске одлуке, донете у споровима са чињеничним стањем као у овој правној ствари. Битне повреде одредаба парничног поступка нису законски разлог за посебну ревизију.

Из изнетих разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 87/2018), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. ставом 1. ЗПП, прописано је да спорови мале вредности у смислу одредаба ове главе јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а ставом 4, да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Не сматрају се споровима мале вредности, у смислу одредбе ове главе закона, спорови о непокретностима, спорови из радног односа и спорови због сметања државине (члан 469. ЗПП). Чланом 479. став 6. истог закона, прописано је да против одлуке другостепеног суда (у споровима мале вредности) није дозвољена ревизија.

Предмет тужбеног захтева у овом спору је утврђење права својине на покретној ствари. У тужби поднетој 21.10.2016. године означена је вредност предмета спора у износу од 10.000,00 динара и та вредност није мењана до окончања поступка пред

првостепеним судом. Спор је правноснажно окончан другостепеном пресудом донетом 22.01.2019. године. Како означена вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, побијана другостепена пресуда донета је у поступку у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП.

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору мале вредности, ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 468. и члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић